

ULPSU

SARDARABAD

AÑO IV Nro. 56

BUENOS AIRES Sábado 1° de abril de 1978

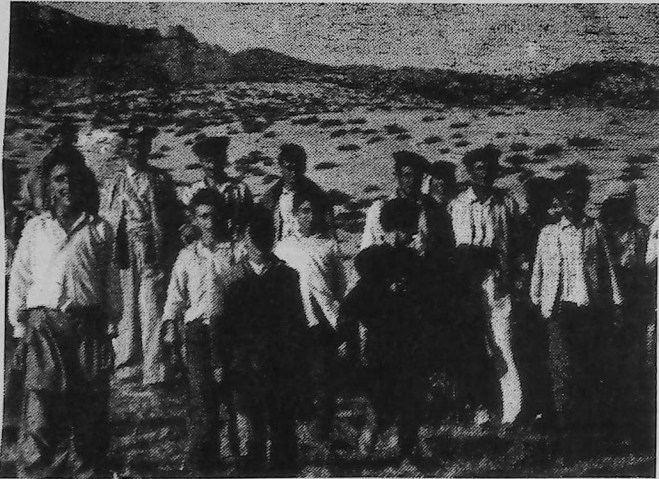
Organizaciones Armenias protestan al Gobierno de los EEUU por la venta de armas a Turquía

Con motivo de haber aceptado el gobierno americano comenzar nuevamente la venta de armas a Turquía, las tres organizaciones políticas armenias de los Estados Unidos, en nombre de la colectividad armenia, dirigieron un telegrama conjunto de protesta por el hecho de ser Turquía un país que pisotea en forma permanente los Derechos Humanos y que ese tipo de transecciones comerciales en nada coadyuva a la seguridad de los Estados Unidos y de los países del mundo libre.

Turquía en los últimos años, continua el texto, ha atacado con esas armas a un país amigo de los Estados Unidos y del Pacto del Atlántico como es Chipre. No será que Turquía empleará dichas armas nuevamente en contra de un aliado de los Estados Unidos? Por lo tanto, reza en su parte final el telegrama, solicitamos la revisión y anulación de dicha venta. Firmaron la nota Organización Demócrata Liberal Armenia (Ramgaver Azadagán) de los Estados Unidos y

Canadá, la Federación revolucionaria Armenia (Tashnagsutiun) Region Oriental de los Estados Unidos y el Partido Social Demócrata (Henchakian) de los Estados Unidos. Una nota similar fue enviada al Ministro de Relaciones Exteriores Sr. Cyrus Vance, al representante para los Estados Unidos de la Organización de las Naciones Unidas, y a la Srta. Patricia Derian, coordinadora de la Comisión de Derechos Humanos del Ministerio de Relaciones Exteriores de los EEUU.

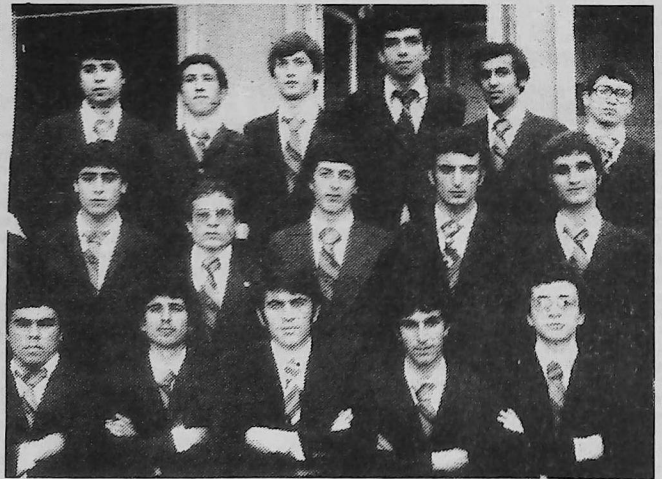
Renacimiento de Jóvenes Armenios

La foto de la izquierda nos muestra un grupo de jóvenes armenios en la ciudad armenia de Sasun en Turquía, antes de ser trasladados a Estambul; donde recibirán una esmerada educación en el Seminario del Patriarcado Armenio de Estambul.

En la foto de la derecha se ve el mismo grupo de jóvenes quienes luego de recibir su educación nos miran orgullosamente.

Durante el periodo educacional estos jóvenes se transforman de simples campesinos en jóvenes preparados como podemos apreciar. Antes

de venir a Estambul ellos casi desconocían el idioma armenio, como así también de su historia, ya que vivían con los kurdos y los turcos.

Luego de unos años no sólo saben perfectamente el armenio, sino que llegan a poseer una educación tan elevada, que pueden continuar con facilidad su preparación universitaria.

El Seminario del Patriarcado Armenio de Estambul a pesar de sus limitados recursos, continúa con esta obra evangelizadora.

1778 - Bicentenario del nacimiento del Libertador José de San Martín- 1978

ARMENIOS POR EL MUNDO

LOS ANGELES:
Con motivo 63º aniversario de las masacres de Abril se llevará a cabo un concierto de música sinfónica bajo la dirección de dos grandes compositores armenios, Alan Hovannes y Ohan Dourian, el mismo está organizado por la Union Armenia de Música y se escucharán dos sinfonías de Hovannes y dos sonetos denominados "Comidasian" de Dourian. Se llevará a cabo el 23 de Abril próximo.

Compositor A-Hovhannes. FRANCIA:

Como todos saben, el 12 de Marzo de 1978 se realizó en Francia las elecciones de diputados. Una elevada cantidad de aspirantes eran armenios, y solamente en Paris podíamos encontrar ocho candidatos, entre los cuales encontramos: Adjian, Sr. Vanessian, Jack Kasabalian, Bayramian, Pantazian, Pedrebian, Musheg Arahamian y Patrick Debedjian.

Patrick Debedjian en su discurso dijo: "Si soy elegido, junto al presidente del partido degaulista, Jack Chirag; firmaré un convenio con Armenia, cuya principal idea será mostrar nuestra patria a la colectividad armenia de Francia, y los doscientos

BOSTON:
El coñac de Armenia, comenzará a venderse en los Estados Unidos, a partir del mes de Setiembre. Por este motivo, el director de la fabrica de coñac Sr. Michael Janoian, se dirigió a Boston donde fue recibido por miembros de la colectividad armenia local. Igualmente recibimientos le brindaron en las ciudades de Fresno, Los

cincuenta mil armenios que hay en este país tendrán derecho a elegir una persona para que los represente en el Congreso de dicho país.

EGIPTO:

Con la invitación de la Unión Armenia de Arte de Egipto, el conocido cantor internacional Manuel ofreció siete recitales en las ciudades egipcias de El Cairo y Alejandria, animando con sus alegres canciones al público presente.

En la foto podemos observar al presidente de la Unión Armenia de Artes de Egipto haciendo entrega de una medalla al cantor Manuel.

Rev. Padre de la Iglesia Apostolica Armenia de Viena, Mesrob Krikorian.

Angeles y San Francisco. En principio el coñac "Ararat" será vendido en los principales centros donde presiden armenios en los Estados Unidos, como por ejemplo: New York, Boston, Los Angeles, Fresno, Filadelfia, Detroit y Chicago.

Luego el mismo se expondrá en el resto de los Estados Unidos.

Los famosos Coñacs de Armenia.

ESTAMBUL:

En el Hospital Surp Perguich de Estambul, dejó de existir la Sra. Mary Sarafian. Durante varios años la extinta se dedicó a la vida educacional de la Colectividad Armenia de Estambul. Curso sus estudios en la Universidad de La Sorbonne (Francia), siendo acreedora del título "Palm-Acaticemic" otorgada por el gobierno francés.

Sra. MARY Sarafian.

No repuestos aun del dolor ocasionado por la muerte de la Sra. Mary Sarafian, recibimos la noticia del fallecimiento de la conocida profesora de literatura inglesa, Sra. Hermine Adjarian, ocurrido También el Hospital Surp Perguich.

Se destaca por la traducción al armenio de la importante novela "El Sombrero Verde", escrita por el talentoso Michael Arlen.

Semanas atras en Erevan, dejó de existir el Trovador Kusan Havasi. (Armenag Margossian). El Kusan, no solo compone la música y

IRAK:

El 9 de Marzo, falleció en el hospital de Erevan, el Primado de la Iglesia Apostolica Armenica de Irak, Arzobispo Asoghig Chazarian.

El arzobispo Chazarian se encontraba en un hospital de Bagdad, cuando S.S. Vazken I visitó Irak, fue en este momento cuando el arzobispo Chazarian pidió de su S.S. Vazken I pasar sus últimos días en Erevan. La vida religiosa del difunto arzobispo fue muy memorable.

Había nacido en la ciudad de Behesni en Cilicia en el año 1909. En 1932 es nombrado primado de la Iglesia Apostolica Armenia de Asia Oriental,

el poema, sino que también la interpreta. Las obras de Kusan Havasi están referidas a nuestra madre patria y al amor.

● Hace unas semanas, la Federación de Futbol de Armenia nombró al Sr. Robert Zaguikian, como nuevo presidente de dicha federación. En 1973 cuando el equipo Ararat de Armenia obtuvo el campeonato de la U.R.S.S., el Sr. Robert Zaguikian se desempeñaba como capitán del citado equipo.

● Se estrenó en Erevan, el primer film en forma de opereta, con el título de "Bagdasar se separa de su mujer", de Hagop Baronian.

FALLECIO EL ARZOBISPO ARMENIO DE IRAK

Japón, el difunto Catholicos de Cilicia Karekin Hovsepian lo nombró. "El Martir viviente de la Iglesia Armenia"

teniendo como centro a Manchuria. Cuando el ejército japonés atacó Manchuria, el arzobispo es arrestado y enviado a prisión por tener pasaporte británico. Diez años seguidos no se tuvo noticias de él, creyendo todos que ya había fallecido, pero por informaciones recibidas por los misioneros anglicanos se sabe que Ghazarian aun estaba vivo.

El arzobispo Ghazarian tuvo cargos muy importantes en la Diaspora: -En 1950 en California. Luego en Australia; en 1957 en la India; y desde 1958 hasta sus últimos días en Irak.

Por los sufrimientos de que fue objeto, cuando lo encarcelaron en China y

Daniel Varuyan junto a su Sra.

Valiosa Donación de Herederos de Zohrab Varuyan

Los herederos de Krikor Zohrab y Daniel Varuyan, famosos escritores armenios martirizados por los turcos en el año 1915, enviaron al museo de Literatura E. Charentz de Erevan, los manuscritos y correspondientes epistolares, salvados de la barbarie otomana.

En esta forma se completa el archivo de estos autores, brindando así a los estudiosos la ocasión de conocer mejor vida y obra de los mismos.

Krikor Zohrab y su Hijo.

La Comunidad Armenia de Viena

En la Edad Media vivieron armenios en forma individual en Austria y llegaron a destacarse, pero como comunidad organizada se señala el siglo XVIII durante el reinado de Maria Teresa y en esa época de acuerdo a un censo vivían en Viena veintidós familias armenias. En el siglo XIX vivían ya en la capital austriaca y sus alrededores aproximadamente setenta y cinco armenios; el docente Hampartum Yeramian, que en 1886 desde Egipto visitó Viena, nos testimonia que Garabed Kouyoumdjian era profesor de armenio antiguo (Krapar) y de árabe en la Universidad de Kaiser. También conoció al comerciante en alfombras Zedig Popovich y al embajador de Persia Neriman Jan ambos hijos de armenios. En el año 1867 los armenios adquieren derechos para ejercer libremente su culto. En 1913 se establece la capilla Surp Perguich (San Salvador) siendo el primer religioso el Rev. Anisdagués Feslián. Luego de la primer guerra en que los armenios se diseminan y la comunidad se desorganiza es invitado al Rev. legishé Utudjian de Rumania, para hacerse cargo como pastor espiritual de los armenios de Austria y Alemania ejerciendo esa labor desde 1923 hasta 1958. En el año 1962, con las bendiciones del Supremo Patriarca SS Vazken Iº, la comunidad recibe al nuevo jefe espiritual, el archimendrita Mesrob Vartabed Krikorian gracias a cuyos esfuerzos se logró materializar la construcción de la Iglesia Surp Hripsimé de Viena, con el mecenazgo de la Sra. Hripsimé Haladjian de Londres. La piedra fundamental se puso el 28 de Junio de 1964 y la Iglesia se consagró al culto el 21 de abril de 1968 de manos de S.S. Vazken Iº y con la participación del Patriarca Armenio de Estambul Su Beatitud Shenork Kalousdian. Los planos del templo fueron preparados por el Arquitecto Eduard Sarabian de Armenia, interviniendo en la parte complementaria el arquitecto Kevork Maljas de Estambul.

La iglesia fue ornamentada y amueblada con la participación de numerosos creyentes entre quienes se cuenta al presidente de la UGAB Alex Manoogian.

El Ballet Nacional de Armenia en Sudamerica

La Fundación Murekian, cuyo propósito fundamental, según sus estatutos, es desarrollar los vínculos fraternales entre los pueblos argentino y armenio, basa su acción en el intercambio científico, cultural, técnico, educacional y deportivo, con amplio espectro en cada una de esas disciplinas.

primeros a E. Mirzoian, A. Harutianian; R. Aharonian; M. Aprahamian; Alavertian; Zakarian; Matevosian y G. Sarian, los que se desempeñaron en piano, violín, violoncelo y canto.

Como científico en el año 1974, nos visitó el mundialmente conocido astrofísico Victor Hampart-

en el teatro Spendarian de Erevan -Capital de Armenia- en 1961. Su argumento, en síntesis, alienta los ideales de humanidad y libertad y deriva este argumento de la rebelión de los esclavos durante el imperio romano.

Esta obra tan afamada, se da por primera vez en

obra de Jachdurian.

La primera presentación fue en el año 1939 en el teatro Spendarian de Erevan y se presentó nuevamente en los años 1947, 1971 y 1974. El argumento es de V. Kalsdian.

La otra obra que se presenta, es el ballet en 1 acto, HAGASE LA LUZ,

Ballet Espartaco.

Es así que desde su constitución, en el año 1974, como entidad sin fines de lucro, concretó, hasta la fecha, el desplazamiento de científicos y artistas argentinos hacia Armenia y, en igual forma de armenios hacia Argentina. Tales, por citar algunos de Argentina: doctor René Favaloro, cardiocirujano; Alicia Terzian, compositora y musicóloga; Adelmá Gómez, organista; Lolita Torres, cantante; Ivan Carlos Zorzi, compositor y director de orquesta; Evet Gaiani, coreógrafa; Diana Zorzi, bailarina y Napoleón Cabrera, periodista. Todos ellos cumplieron en Armenia actividades vinculadas a su especialidad, dando conciertos o pronunciando conferencias.

De Armenia nos han visitado, entre otras, varias embajadas de músicos, científicos y sociólogos. Podemos citar entre los

zuman, el que dio edad a las estrellas y el sociólogo Kevork Kherlopian que dictó conferencias en varias universidades.

La Fundación ha querido dar un toque especial a sus actividades, empenándose en cerrar esta primera etapa del ciclo cultural, trayendo, para actuar en el Teatro Colón en Ballet Nacional de Armenia, con una 100 personas entre directores, coreógrafos, escenógrafos y bailarines. Este Conjunto, que actuará en la Sala mencionada en los días 18 al 23 de abril, viene precedido de justa fama no sólo por la calidad de las obras que representarán, sino por la solvencia de sus componentes.

Buenos Aires se vestirá de gala esos días en que hará su debut con ESPARTACO, ballet en 3 actos, con argumento de Volkov y música del afamado compositor Aram Jachdurian. Este ballet fue estrenado

teatro en Buenos Aires.

A este debut, le sigue GAYANE, ballet en 3 actos, considerado como una de las obras más importantes del siglo XX, entrando en la lista de las grandes creaciones clásicas, guardando, al paso del tiempo, gran fuerza vital y su valor artístico insuperable. La multiplanificación de su partitura permite a cada teatro elegir las partes que más convienen. En la nueva coreografía de GAYANE, el teatro Spendarian, de Erevan, propone su nueva interpretación artística. GAYANE es un drama lírico que afirma la belleza del alma humana y la fuerza invencible del amor; personifica el alma de Armenia con su imborrable belleza y su colorido sin par. Su presentación luminosa, poética, llena de vida de la cual emana juventud, fluye de la lectura de esta genial

con libreto de Asadrian y música de Mirzoian (sinfonía para cuerdas y percusión). Está inspirada en un poema de Baruir Sevac cuyo tema central es la búsqueda de la verdad a través de la lucha y penurias cotidianas con el juego de luz, gradualmente se abren ante el Hombre los caminos de la Verdad, el Bien y la Libertad. El hombre choca con la adversidad, el engaño y la desesperanza, pero una figura luminosa -La Patria- bendice el esfuerzo y la lucha del Hombre. La alegría y la esperanza vencen a la oscuridad y llegan a la Luz que es el símbolo de los ideales humanos.

En las danzas del ballet

en un acto -INMORTALIDAD - G Orpelian compone una sinfonía que canta al trabajo fecundo seguido por el hombre a costa de sangre. La idea central de la obra es la consolidación del triunfo de lo bello en su lucha contra las fuerzas destructoras.

Finalmente en CHOPINIANA, que no

tiene argumento literario, busca reflejar en movimientos de danza el movimiento interior de Chopin: su transición de lo romántico a lo trágico, de lo dichoso a lo melancólico.

En esta apretada síntesis se ha querido dar una pincelada sobre la fiesta del ballet, que tendrá ocupada a la Argentina en los días 18 al 23 de Abril.

Ballet Nacional de Armenia. Otro esfuerzo de la F. Murekian

El miércoles 22 de Marzo el presidente de la Fundación Murekian, Sr. Dicran Murekian, ofreció un cocktail en su residencia particular a periodistas y personalidades del ámbito artístico-cultural argentino/armenio. Durante el agasajo se anunció el arribo del Ballet Nacional de Armenia, que actuará en el Teatro Colón de Buenos Aires, el próximo mes de Abril.

Durante el ágape, hizo

uso de la palabra Su Eminencia Monseñor Papken Abadian quien sintetizó distintos aspectos históricos y culturales de Armenia. Las traducciones estuvieron a cargo del Dr. Yaprak Bairamian. Se encontraban representantes de los diarios Clarín, La Nación, La Prensa, de la radio Municipal y radio Armenia de Montevideo, del Canal 9 de T.V., de los periódicos armenios Sevan, Sharyum y Sardarabad.

ARARAT

SOCIEDAD COOPERATIVA DE CREDITO LTDA.

SEGURIDAD EN SEGUROS

- ACCIDENTES DEL TRABAJO
- ACCIDENTES PERSONALES
- AERONAVEGACION
- AUTOMOTORES
- CRISTALES
- GANADO
- GRANIZO
- INCENDIO
- ROBO
- PERDIDAS DE BENEFICIOS
- RESPONSABILIDAD CIVIL HACIA TERCEROS
- RIESGOS VARIOS
- TRANSPORTES TERRESTRES Y MARITIMOS
- VIDA (Colectivos e Individuales)

SUIZO ARGENTINA
COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.

Malpaso 42 - 5º - 6º - 7º Pisos - T.E. 30-0071/8
Buenos Aires
Sucursales en Tucumán y Córdoba

Fundado el 6 de septiembre de 1975
Director: Nahabel Nahabetian

60º ANIVERSARIO

Dos acontecimientos de singular trascendencia histórica preceden a una gran fecha de Armenia. El primero es la batalla de Sardarabad, en la que el heroísmo de los armenios contiene el avance turco; el segundo, la disolución del SEIM transcaucásico por acuerdo de Georgia y Azerbeidjan. Y como consecuencia de estos dos hechos históricos y trascendentes llega el gran día: el 28 de mayo de 1918 en que nuestra Nación logra su ansiada Independencia.

Pero este hecho, feliz y ansiado, no dejó de levantar polémicas; llegando inclusive los protagonistas de dicho acontecimiento a dudar de la bondad de esa Independencia considerando que el territorio armenio no se encontraba suficientemente protegido en su soberanía y que aguardaban al futuro gobierno graves dificultades en orden al abastecimiento, la salubridad y, especialmente, en cuanto a la defensa de esa tierra libre, en razón de los vaivenes de la política internacional y la constante amenaza por parte de Turquía.

Sin embargo, sean cuales fueren las razones invocadas a este respecto, jamás se podrá negar el beneficio de este acontecimiento histórico que culmina con la ambición que es más cara para el hombre: LA LIBERTAD. Y debemos convenir en que, a partir de la Independencia, la instauración de una República con o sin calificativos, o de una monarquía, o de cualquier regimen existente o por existir, son accidentes circunstanciales de la política que no justifican renegar del origen que es la esencia del SER.

Durante sesenta años se viene discutiendo respecto al 28 de Mayo de 1918. Y hasta hay quienes desconocen —y no por falta de erudición— la fecha patria; mientras que otros no cesan de aprovecharse de ella para usarla con fines partidistas, entonando cánticos no a la gloria sino a la miseria, en contraposición a la realidad actual de Armenia como consecuencia, precisamente, de ese histórico 28 de mayo.

Afortunadamente están decayendo ya estas actitudes que podríamos tildar de lamáticas, y está empezando a crecer la conciencia de que debemos aunar criterios y celebrar todos juntos esa fecha nacional, rodeándola de su auténtico significado cívico.

La unión del pueblo armenio en torno a sus acontecimientos históricos —particularmente los de este siglo— constituiría el mayor éxito de confraternización dentro de la Patria o en la diáspora. La lucha en que estamos empeñados para la restitución de nuestro territorio en beneficio de la dignidad de Armenia recibió un gran impulso por la unión de su pueblo, lo que también vendría a beneficiar nuestro segundo frente constituido por la lucha en favor de la supervivencia Armenia.

SARDARABAD considera que urge la creación de un ente en el que estén representados todos los sectores de la comunidad armenia, y que el mismo se aboque exclusivamente a la conmemoración de los acontecimientos históricos, políticos, religiosos, culturales que mantienen vivo el sentido de Patria.

La proximidad del 63º aniversario del 24 abril y en especial del 60º aniversario de Sardarabad y del 28 de Mayo, nos impone que solememente nos tomemos de las manos y marchemos unidos hacia el gran destino que todos anhelamos.

"CONOCE A TUS COMPATRIOTAS"

70º ANIVERSARIO DEL ESCRITOR WILLIAM SAROYAN

William Saroyan nació en Fresno, California, en el año 1908. Sus padres fueron Armenag y Takuhi Saroyan, oriundos de Bitlis. A los tres años falleció su padre, y luego de unos años, para aliviar el presupuesto familiar, se dedicó a vender diarios en las esquinas de su ciudad natal. Luego trabaja en la oficina de correos, como distribuidor de telegramas. En estas circunstancias vivió de cerca las alegrías y tristezas, las cuales en el futuro iban a influir en su literatura.

Saroyan comienza a escribir a los once años. Todas sus historias están escritas en idioma inglés, pues no sabía el armenio. A pesar de ello, predomina

en sus escritos el espíritu armenio.

En 1934 vio a luz el primer libro, que tuvo gran éxito y ganó el primer premio del certamen de los Escritores Americanos. Con el importe ganado, visitó su Madre Patria Armenia, vio la tierra de sus ancestros, el pueblo de sus antepasados, renovó su armenidad y a su regreso escribió historias, donde el espíritu armenio era mucho más fuerte y predominante. Los escritos de Saroyan forjaron una nueva escuela en la Literatura Americana. Su estilo, sus ideas y sus pensamientos fueron una novedad para los escritores de las décadas 1940/50.

Busto de William Saroyan. Escultor Ara Shiraz de Armenia.

William Saroyan junto a V. Hampartzumian, V. Tavtjian y V. Hamazasbian.

William Saroyan es conocido universalmente como escritor: sus obras han sido traducidas a once idiomas. Ha escrito hasta ahora 1546 novelas y 15 obras de teatro de las cuales son los más importantes. Mi nombre es Aram. El Armenio y el Armenio. Mi corazón está en las montañas. El Vinedo. Comedia Humana. Reflexiones acerca de sus escritos.

"A pesar que escribo en inglés, y a pesar de haber nacido en América, me identifico como un escritor armenio. Las palabras que empleo son en idioma inglés, el medio de quien escribo es Americano. Pero el espíritu que me obliga a escribir es Armenio. Por lo tanto soy un escritor armenio. Me alegro de pertenecer a los escritores armenios. Me siento orgulloso de la nobleza, el valor y de la simpatía del pueblo armenio."

PUEBLO ARMENIO ¡tu Fé te ha salvado!

Auténtico Sábado de Gloria! Gloria de Juventud.

La Catedral de San Gregorio El Iluminador repleta de Jóvenes Alumnos de todos los Colegios armenios de Buenos Aires. Una tocante homilia de Su Eminencia el señor Arzobispo, centrada en el tema del amor al prójimo y seguida con silenciosa unción por todos los presentes. Luego, como corolario, la Confesión y Comunión Pascual de toda esa juventud presente en la Fe.

Ceremonia plena de espiritualidad, que colmó su emotividad cuando de todas las gargantas brotó repetidas veces el "Megha Asudzo" durante la confesión general.

Es que nuestro pueblo siente profundamente su Fe. Y transmite esa Fe viva de generación en generación. Una Fe que le viene del tiempo de los apóstoles habiendo sido la Nación Armenia, en el año 301, la primera en oficializar su religión, que luego defendiera a través de los siglos con sacrificio y heroísmo. Ahí está, para demostrarlo, la batalla de Avarair, primera señal de esa fortaleza de espíritu que no pudieron doblegar los sucesivos embates de sus vecinos persas, árabes y asirios; ni fueron suficientes los 600 años del yugo otomano para quebrantar su Fe, que se hizo tanido de campanas cuando debió convocar al pueblo para la gesta de Sardarabad.

Y estos dos hechos: el hoy de la juventud y el ayer de las gestas heroicas, unidos en el común denominador de la Fe, nos mueven a estas reflexiones:

¿Cuan útil ha sido nuestra Fe para la vida digna del pueblo armenio!

¿Que sólido vinculo de unión constituye nuestra religión para nuestro pueblo!

Durante siglos, donde se ha afinado el armenio se ha preocupado por levantar su Iglesia y allí, a su sombra, ha comenzado la acción educativa, cultural, social y deportiva de la comunidad.

Y eso que fue... debe continuar. A nosotros nos corresponde ir ampliando esa obra: construyendo más edificios, preparando educadores, escribiendo libros que sirvan para formar a las futuras generaciones armenias plenas de espíritu humanitario y devoción cristiana.

Este es nuestro deseo pastoral.

Periódico armenio
SARDARABAD
Reg. Nac. de la-Prop. Int. N° 1.301.343 Redacción y administración:
Chel Niceto Vega 4779 1414-Buenos Aires.

ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԲԱՌԻՔՆԵՐԸ

Մեր անցեալ թիւին մէջ հրատարակեցինք Ուաշինգթոնի նոտացումը լուր մը, ըստ որում, ամերիկեան կառավարութիւնը Պէյրութի Պուրճ Համուտ, Ռալֆ Պատէնտի եւ Հաճըն հայկական թողամասերու վերաշինութեան եւ վերակառուցման համար, հայկական կազմակերպութիւններուն նուիրած էր կէս միլիոն տուրք:

Այս լուրը վստահաբար ուրախացուց հայութիւնը ամերիկայի: Ուրախացանք որովհետեւ Լիբանանահայ մեր եղբայրները նիւթական օժանդակութիւն մը պիտի ստանային, որու կարեւրը չարիքանց զգալի է, եւ կրկնապէս ուրախացանք անոր համար որ, այս քայլը արդիւնքն էր հայկական կազմակերպութիւններու համագործակցաբար տարուած աշխատանքի մը, որուն նմանը չէր կատարուած վերջին վաթսուս տարիներու ընթացքին:

Արդարեւ, երկու տարի առաջ, Ամերիկայի Հայկական Համագործողը, հայկական կուսակցութիւնները եւ կրօնական յարանուանութիւնները գործակցաբար Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան դիմած են Ամերիկայի Միջազգային Հիմնադրամին, խնդրելով աջակցութիւն լիբանանահայութեան համար:

Տեղեկութիւններ ունիւրք թէ Հայկական կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչները, երկու տարիներ շարունակ, միասնաբար կանոնաւոր ժողովներ գումարած են, որոնց որոշումները գործադրած են միասնաբար, միասնաբար բախած են ամէն կարելի դուռ, միասնաբար համոզած են ամէն մէկ կարեւոր եւ ազդեցիկ անձնաւորութիւն:

Մեր պատմութեան դիտակ անձեր պէտք է ընդունին, որ այս պիտակցարար կատարուած աշխատանքը առաջին հարաբարութիւնը երևցոյց է արիւնքահայութեան համար, այն իմաստով որ, նորանոր յոյսեր եւ ակնկալութիւններ սերմանեց բոլոր լաւատես հայերու սիրտերու մէջ, որոնք կը հաւատան հայտ միասնական եւ համագործակցական աշխատանքի գործութեան: Թող յոռետես մարդիկ այլեւս լիւրջ ըմբռնեն հայութեան փոխուած մտայնութիւնը եւ լաւատեսութեամբ դիմադրուեն հարցերը:

Ժամն է այլևս, որ Հարաւ Ամերիկայի մեր գաղութներու մէջ ալ գործող պատասխանատու կազմակերպութիւններ եւ անձնաւորութիւններ փոխեն իրենց հնացած մտայնութիւնները եւ համոզմաները: Պէտք է իրապաշտ ըլլալ: Պտք չէ ետ մնալ ընդհանուրն էր պարտուել գործունէութիւններով խնայարել միաբերը եւ չփոթութիւն առաջացնել:

Գաղութի միասնականութեան համար շարժառիթներ շատ կան, որոնցմէ մէկն ալ այս օրերուս կը ներկայանայ մեզ:

Ինչպէս արդէն յայտարարուած է, Ապրիլի կէսերուն, տեղւոյս Քոլում Թատրոնի մէջ ելոյթները տալու համար քաղաքը պիտի ժամանեն Հայաստանի Ազգային Պալէսթինականատեղէնները, թողով չուրջ հարիւր հոգի:

Ինչպէս ամէն տարի, այս տարի եւս մինչ կը պատրաստուինք ոգեկոչել Նդեռնի գոհերուն տարեկնը, կը փորձենք քարոզչական աշխատանքներով եւ քաղաքի բանակ պրոպագանդային թափօրով մը օտարներուն ուշադրութիւնը գրգռել մեր դատի վրայ, Հայրենի արուեստագէտները կը ներկայանան մեզի, ոչ միայն ցուցադրելու իրենց արուեստի տաղանդն ու հմտութիւնները, այլևս ցոյց տալու արարաշխարհ, թէ՛ հայր կիպրելի իր հողով եւ ժողովուրդով, իր բողոքներն ու ցոյցերը հիմնադրուած են եւ հայտն արուեստը դրականան է իր ԴԱՏԻ արդար լուծման:

Բոլորս պէտք է հպարտ զգանք հայրենի արուեստագէտներու ներկայութենէն. անոնք մեր գոյութեան երաշխիքն են, եւ անոնց համաշխարհային արուեստը՝ մեր մշակույթի պատուարեր մակարդակը:

Ուրեմն, ամէն հայ առանց տասամտմիլ պէտք է ծափահարէ զիրենք: Բոլորս միասին պէտք ենք ծափահարել զիրենք:

Այս, ամենապատեհ ստիթն է ցոյց տալու մեր իսկական մտայնութիւնները:

ՄԵՐ ԱԶԳԸ
ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԵԱՆ

Ան մերն է, ու կը սիրենք զայն: Զայն կը սիրենք իր անցեալին համար, ուր կրած տառապանքներուն մեծութեանը հաւասար հոգեկան մեծութիւնը ցոյց տուած է, իր ներկային համար որուն անհուն ցաւը նախին դարերու մարտիրոսներուն անհուն գեղեցկութիւնը կուտայ իրեն, իր պարագային համար զոր կ'երեւակայենք իբրեւ կացինահար ծառի մը խեղճ մէկ ճիւղին կըրկին արմատ նետելը, բողբոջին ու գորանալը հինին քով շարունակելու, չկորսուելու, մեծնալու վսեմ ճիւղով:

Բայց... սիրելի կայ, սիրելի ալ կայ: Ոմանք հեռուէն, պատկերի մը պէս կը սիրեն զայն, ուրիշներ զայն խոշտանգելով, անոր ծառայել կարծելով բայց զայն իրենց ծառայեցնելով կը սիրեն, ոմանք կուրօրէն, միշտ փայտակարով: Ուրիշներ միշտ սաստեղով: Քիչերն են որ, ինչպէս մօր մը կամ զաւակի մը վերաբերմամբ, անչպէս կ'անդրադառնան առ ազգը իրենց տուած խնամքին վրայ, կը նային անոր արդիւնքին, զայն կը փորսեն, միշտ նազազոյնը կը փնտռեն, պարագային եւ ժամանակին կը պատշաճեցնեն: Ամբողջ խնդիրը իր ազգը սիրելը չէ, այլ ինչպէս սիրելը, եւ «ինչպէս» գիտնալու համար նախ պէտք է գիտնալ «ինչու»ն, որքան ալ աւելորդ ու անհեթեթ թուի այս հարցումը:

Ինչու կը սիրենք մեր ազգը, արդեօք բնազգական զգացում մըն է ատիկա, ինչպէս կենդանիներուն իրենց ձագերը սիրելը — ոչ երբէք: Ազգին սէրը վերջէն, շատ վերջէն ծնած է մարդուն մէջ, եւ զարգացած, զօրացած է այնքան որքան ազգը զարգացած, քաղաքակրթուած է: Էպպէս քաղաքակրթուած զգացում մըն է, որովհետեւ արդիւնքն է համերաշխութեան զգացումին եւ համերաշխութիւնը ինքնին քաղաքակրթութիւն է:

Միեւնոյն լեզուն խօսիլը եւ միեւնոյն անցեալին ունենալն իսկ — թողունք միեւնոյն կրօնք դաւանիլը — բաւական չեն մարդիկը իրարու ազգակից ընելու համար, պէտք է անոնք նոյն շահերը ունենան ներկային մէջ, ինչպէս ապագային համար ալ ունենան նոյն ձգտումները երկրագունդի որոշ մէկ կէտին վրայ որ իրենց հայրենիքն է իրականանալու սահմանուած, որպէսզի մարդկային ընդարձակ համերաշխութեան կամ մարդասիրութենէն ետք, ազգային համերաշխութիւն մը, այսինքն՝ ազգասիրութիւնը ալ ծնի իրենց մէջ: Նիւթապէս եւ բարոյապէս անհատ մը կապուած է, կցուած է իր ազգին, նիւթապէս եւ բարոյապէս, անզրոյացի մը կամ հայ մը կրնայ մըցել ուրիշ անզրոյացի մը կամ հայու մը հետ, իր ազգին հետ մըցել յիմարութիւններու մեծագոյնն է, եւ իր ազգին վնասել՝ ոճիրներու ստորագոյնը: Ասոր համար է որ ամենէն աւելի զգուցիլ ոճրագործը եւ ամէնքէն ալ ատուածը այն է որ իր ազգը կը մատնէ, անոր դէմ կ'ելլէ:

Ազգասիրութիւնը, ուրեմն, համերաշխութիւն է ամէն բանէ առաջ: Դէպի մարդկային ընդհանուր համերաշխութիւնը հեռուոր երազին իրականացած մէկ հանգրուանն է, իրականացած, որովհետեւ խումբ մը մարդիկ նոյն տեղւոյն վրայ նոյն կեանքով պարած եւ իրենց զիրենց իրարու ռահակից զգացած են ուրիշ մարդերէ աւելի, իրականացած որովհետեւ բնազդներով չեն ապրել մարդիկ այլ բանականութեամբ, եւ որքան աւելի բանականութիւնը մշակուի բանականութեամբ, եւ որքան աւելի բանականութիւնը մշակուի այնքան աւելի սերտ համերաշխութեան պէտքը կը շեշտուի, այնքան աւելի քաղաքակրթութիւնն է որ կը ծաղկի:

Համերաշխութիւնը, գիտնալը բացարձակ չէ ազգի մը, ոչ ընտանիքի մը մէջ որ պատիկ ազգ մըն է, ոչ ալ անհատի մը մէջ որ պատիկ կամ մեծ ընտանիքի մըն է իր միլիոնաւոր բնիջներով: Բայց ինչպէս համերաշխութեան նախատիպար անհատին մարմինին մէջ անգործակցութիւնը առողջութեան խնայարում է եւ մինչև իսկ կեանքի դաւալ է երբ շարունակուի, ինչպէս որ ընտանիքին կազմալուծուածն է, երբ այնպէս տեսական ըլլայ, այնպէս ալ ազգին մէջ — աւելի ընդարձակ մակերես մը ուր պատճառին արդիւնքը նուազ տեսանելի է — էական, անհրաժեշտ համերաշխութեան մը պահանջներն տեսնուած ապահովապէս կը քայքայեց ազգը երբ մանաւանդ մինչև շահերու խզում եւ մինչև անոնցմէ ծնած զգացումի աղբիւրները չորցնելու չափ խորունկ եղած է անոր ազգեցողութիւնը շատերու վրայ...:

Հասկա թռչեալ

ՅԱԿՈՒՐ ՕՇԱԿԱՆ ԹԷՔԷԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

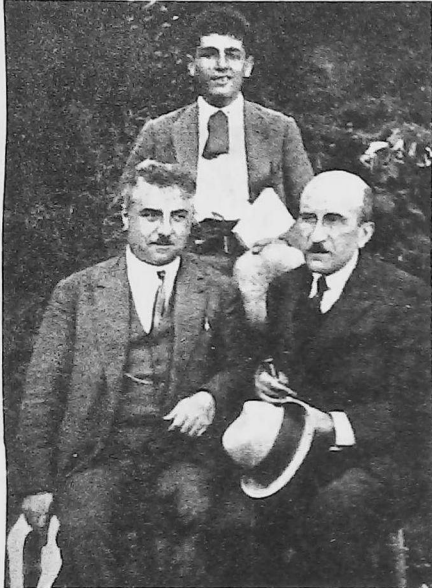
Գրելը Վահան Թէքէանին համար ապրում էր ու շարժում, ծովու վարժ մարդու կարօտը՝ խոռվիքէն, փոթորիկէն: Իր հրապարակագրական գործունէութիւնը այս ուսպնեակէն դիտուած, կը դառնայ յատակ ու հասկնայի: Ոտանաւոր գրե՛լը: Ահա իր ալ կիրքը: Ոչ ոք, խնամքը իր չափերով գործարեց քերթածիցն վրայ, ըսի անգամ մը. ու խնամքը կիրքին սկիզբն է: Անկիւ կատարելութեան ստերչ փոյթի մը հպատակ չէր երբ կը սրբագրէր իր ոտանաւորը... տարիներով: Ամէն մէկ բառին երբ մենք կը վատահինք աշխարհ մը իրա ապրում, այն ատեն կը գիտակցինք թէ որքան քիչ են բառերուն դիմադրութիւնն ու ընկալչութիւնը: Պէտք կա՛յ ըսելու որ բոլոր կիրքերը սպառիչ են: Ու գրելու կիրքը առնուազն մեզ կ'ուտէ մեր ներսէն: Տարիներ կայ որ Վահան Թէքէանի լաճքին տակ կեանքին գործարանը չորցած, կծկուած ապումն մըն էր որ շունչի տեղ թէ՛ մը տօ միայն արտօնէ իրեն: Այսպէս կ'ապրին կիրքին մեծ prodigue-ները: Ու կը մտածեն.

— Այդքան անկարելի՞ է հասկնելը սա տղոց թէ իրենց դառնութիւնները մերն ալ էին երբ ունէինք իրենց տարիքը, քիչիկ մը առաւելագան չափերով նունիս: Կ'ընդունին որ Բարիզի քերթողները — հայ — կ'ապրին հողին՝ ու մտրին, գրկանքին ու լքումին մէջ: Բայց խորիւմ ունի՞ն օրերուն ուր Վահան Թէքէան, Արշակ Զօպանեան, Լեւոն Բաշալեան, Սուրբն Պարթեւեան, Ատոմ Եարճանեան, Արփիար Արփիարեան, մոթթուելու վրայ իրենց ցեղին անհուն ողջակէզ ալ պարտաւոր էին ապրելու, այդ Բարիզի լրրութեանց մէջը, հետը: Այնքան դժուար՝ հասկնելը թէ իրենց պատրանքները գորս ալնքան դժնդակ շարութեամբ մը գրեթէ ցոյցի կը հանեն, տառապեցուցեր էին մեզ ալ, կրկնապատիկ սաստկութեամբ: Թէ մեր պատրանաթափումը կը ձգէ ստուերի մէջ իրե՛նցը, երբ առնուազն կրկնեթելոյթ՝ գեղեցկութիւններ կը սպասեն իրենց, եթէ երբեք ուզեն ստիկիս:

Վարդալ ու ապրիլ, սակայն, իրա բանաստեղծութիւն մը, համագօր է լայննալու, լրջանալու: Մանաւանդ իրար հանդիմանելու, եթէ ոչ՝ իրար ներելու, հասկնալու: Վահան Թէքէանի ամբողջական քերթողութիւնը, իբր օրինակ ու գործադրում, գրականէն դուրս սա բարոյական, զգացական բարիքն ալ կրնայ հայթայթել մեր տրամութեան, անկումի պահէն: Վարուժանով կը հպարտանանք: Դուրեանով կը տառապինք: Մեծարեցնով կ'անուճանք: Վահան Թէքէանով՝
 — Կը զգաստանանք:
 Կը հասկցուի՞մ արդեօք:

...
 Վահան, որքան շատ է թիր բաներուն որոնք ըստելու չէին, ոչ միայն այսպէս հրա-

պարակային հանդիսանքներու, այլեւ մեր առանձնութիւններուն իսկ, զի նման ցաւերու մեր ներք նորոգումը նորոգման փաստն է մանաւանդ նման պատկերութիւններու ուրիշներու վրայ երբ մենք պիտի ուզէինք զանոնք այլապէս մեծ, բարձր: Քեզի չըսի սակայն որ, սա ժամուն, սա մարդոց գլխուն, ես ինձի տուած եմ շատ պարզ ու ամփոփ դեր մը: Ատիկա տի-

ՅԱԿՈՒՐ ՕՇԱԿԱՆ. ՋԱՆԷ ՍՈՒՐԵՆԻՍԵԱՆ ԵՒ ՎԷՆԱՐ ԹԷՔԷԱՆ (Պոլիս, 1922)

րապետող արձանացումը չէ անշուշտ քու ողբերգութեան — գիրք մը անբասական պիտի գալի այդ ջանքին — այլ այս ամբողջ մարդահամ, լորձանշտութիւն փառաբանութեան տալ իր արդար յատակը: Քեզ գովողներէն շատեր տարիներ քու ետեւէդ նիզակ ճօճեցին ու շխնայեցին իրաւի ստանապատիկովը՝ ստուն ալ: Ու այս սեւապատումը չի սպառի: Ատոր համար է որ կ'ըլլամ կարճ ու դրկեւէ առաջ քեզ քու հանգիստին, կ'ուզեմ որ լսես պարզ ալ խօսքեր որոնց ետին չաշխատիր ոչ մէկ նկատում: Դուն միայն ապաժամ գովեստ լսելու չէիր դրկուած մեռելներու հանգստարանը: Չուզեցիր դարբանական, մէկ երկուքի տեղ տասնեակներ ստիպուեցար հանդիմանելու: Քեզ դարձնե՛լ կեանքիդ: — Առնուազն մեծ գիծերով: Դուն ապրեցար քու ժողովուրդդ, զուգահեռ ակօւէ մը, ուրկէ կը հոսէին իր տառապանքը, ինչպէս յիմարութիւնները բայց ուր կը ծաղկէր դարձեալ ծաղիկը նուրբ գեղեցկութեանց ինչպէս կը զգանք ստոնք մեր արուեստին զանազան կերպարանքներուն ընդմէջէն: Բայց ամէն մարդ իր իմաստունները: Որոնք շատ եղան, քու սերուն-

դիդ մէջ անոնք որոնք իրենք զիրենք միայն ապրեցան, ոմանք անընկալչութեամբ, ուրիշներ իմացական նարիկապանութեամբ, սա մէկը իր պաշտօնները կրեց իր հպարտութիւնը զինանշանելու, ան միւսը՝ իր գողի, ուսուցչի, գործիչի դերերը ոսկեզօծեց օտար սիացումներու հետամուտ: Մէկը թերթ վարեց . որպէսզի իր մեծ տաղանդը փառաբանուի, երկրորդ մը միութիւններ հիմնեց որպէսզի իր եվտական տաղանդը շահարկէ: Դուն էիր որ, հպաճական մարգարէի որ նման դարձար ու դարձար քու ժողովուրդիդ պարը, ասոր հոգեկան ամբողջ անդհանքը առնելով քու տաղերուդ իբրեւ ներշնչարան: Անոր մարդկային, խորունկ զգաստութիւնը, անոր բուխ սիրտը, անոր լրջութիւնը մեր քերթողներէն ոչ ոքին մօտ իրարու յարդարուեցան որքան կը զգանք որ կայ ստիկա քու քերթողական գործիդ ներք որ ժամանակին հետ պիտի ամրանայ ու դառնայ այդ ժողովուրդին թաքուն շնորհներէն պայծառակերպ վկայութիւն: Դուն ապրեցար պատմութիւնն ալ քու ժողովուրդիդ ոչ իբրեւ իրողութիւններու, պատահարներու, դէպքերու եւ թուականներու յաջորդական ցուցատախտակ մը, այլ իբրեւ վերացում մը, կատրոյց մը որ մեռելներուն ամէնէն սրբազան, ամէնէն դիմացկուն իսկութիւններով է գոյատր, երբ հերոսներ, մտայնութիւններ, արանդութիւններ ազատագրեցիր դարերէն, զանոնք արձանելով ոչ միայն անցեալէն անթառամ բխումներ իբրեւ, այլեւ անոնց ներք տրոփման մէջ պահ դնելով մեր օրերուն մեր բոլոր տագնապանքը, երազները:

Իր բովանդակ էութեամբ ճշմարիտ բանաստեղծն էր Վահան Թէքէան: Բայց տակալին՝ այդ կոչումին զուգընթաց՝ ան եղաւ նաեւ ժողովրդանուէր ու հայրենասէր հանրային գործիչ ու խմբագիրը, ամբողջապէս կանուած մեր ազգային գոյամարտին եւ վերածնած Հայաստանի զարգացման պայքարներուն մէջ: Ան մշտապէս կանգնած մնաց ծառայութեան ու մաքառումի առաջին պատանէներուն վրայ, իբրեւ Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան ղեկավար դէմքերէն մէկը, իբրեւ անդամ ազգային պատուիրակութեանց, իբրեւ երկարամեայ խմբագիր «Արեւ»:

Ճանդումի եւ իտէալի պիտեանը եղաւ եւ ոչ մէկ գոհողութեան առջեւ ընկրկումի փորձութիւնը ունեցաւ, երբ նոյնիսկ ֆիզիքական խոշտանգումի կ'ենթարկուէր: Եւ ուրիշ անսովոր երեւոյթ, — բոլոր այդ դառն վէճերուն ու թիրտ բախումներուն մէջ՝ Թէքէան մնաց նաեւ ինքնագուսապ եւ ազնուական մարդը, որ թէեւ մեկնեցաւ մեզմէ տարիներ առաջ բայց նոյնքան կենդանի, եւ ներկա՛ն, եւ ներգործող կը մնայ մեզի հետ այսօր. մինչեւ յաւերժութիւն:

PARA NOSOTRAS

COCINA ARMENIA

BUDIN DE FIDEOS: picada, cocida y condimentada con sal, pimienta y fideos cocidos y picados nuez moscada. Colocar en con medio kg. de carne una fuente de horno

DE NUESTRA COLECTIVIDAD

El Sábado 18 de Marzo de 1978, tuvo lugar la Gran Peña Familiar Armenia organizada por el Círculo de la Juventud Armenia de Flores. La fiesta fue animada con variados

espectáculos, entre los cuales se encontraba el famoso cantante Arturo Kouyoumdjian. No cabe mas que agradecer a todas las personas presentes y felicitar a los organizadores.

CONVOCATORIA

De acuerdo con las disposiciones estatutarias, el Consejo Directivo de la UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA invita a los señores Asociados a la Asamblea General Ordinaria que se realizará el Sábado 15 de Abril de 1978, a las 17 horas, en la Sede Social de la Institución, calle Acevedo 1322, de esta Capital, a los efectos de considerar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1.) Consideración de la Memoria, Inventario, Cuenta de Gastos y Recursos y Balance General al 31 de diciembre de 1977.
- 2.) Elección de tres socios para formar la Junta Electoral y firmar el Acta de la Asamblea.
- 3.) Elección de tres miembros titulares para integrar el Consejo Directivo, en reemplazo de los señores Zohrab Der Garabedian, Ardaches Vaneskeheian y Armen Simonian, quienes terminan su mandato.
- 4.) Elección de tres vocales suplentes, un revisor de cuentas titular y un revisor de cuentas suplente, con mandato por un año.

Buenos Aires, Marzo de 1978

• De los Estatutos: "Las Asambleas se celebrarán a la hora indicada con la asistencia de la mitad más uno de los socios activos, o con cualquier número transcurridos 30 minutos de la hora de citación."

COMUNICADO DE LA REDACCION DE SARDARABAD: .

La Redacción de Sardarabad atenderá los días: Lunes, Miércoles y Viernes de 13 a 16 hs.

TE. 795-1701 - De Lunes a Viernes de 8 a 12 hs.

enmantecada.
Aparte batir ligeramente 5 huevos con medio litro de leche y 2 tazas de queso

rallado, condimentar y cubrir los fideos. Cocinar en horno de temperatura regular.

REGISTROS

NACIMIENTOS

El mes de Marzo se vio coronado con el nacimiento de dos pequeñas; una, para el hogar de Armando Mekhitarian y Diana Hovagimian, quienes recibieron con muchísima alegría a Milena Diana, que se suma a los dos varoncitos de la casa ¡en hora buena para los papas y los abuelos!

• Jorge Basmadjian y Betty Terzian vieron nuevamente alegrado su hogar con la llegada de Jorgelina Cynthia. Muchas felicitaciones para los papas y los abuelos.

• Pero, ¡no todas iban a ser nenas! El sexo fuerte también fue robustecido con la llegada de Maximiliano Aram Tomasi y Rosa Guezikaraian están más que felices con la llegada del primogénito

FALLECIMIENTO:

Con profundo pesar recibimos, desde Córdoba, la noticia del fallecimiento de la Sra. Mariam Ohannessian. Nos hacemos partícipes del duelo de su hijo Juan Ohannessian, miembro activo de la colectividad Armenia de Córdoba; y de todos sus familiares.

DONACIONES

Donaciones por fallecimiento de la Sr. Lusasin Asilian de Nahabedian

	U.G.A.B.	SARDARABAD
Familia Dergarabedian	50.000	50.000
Haig Emirian y Sra.	50.000	50.000
Haig Shahinian y Sra.	50.000	50.000
Vartan Shahinian y Sra.	50.000	50.000
Ardaches Vaneskeian y Sra.	50.000	50.000
Vahram Hairabedian y Sra.	25.000	25.000
Jose Nerguzian y Sra.	50.000	50.000
Youssefian Jose y Sra.	50.000	50.000
Belassanian Hnos.	50.000	50.000
Jorge Margossian y Sra.	50.000	50.000
Boghos Sarafian e hijos	25.000	25.000
Armen Simonian y Sra.	25.000	25.000
Hagop Minassian y Sra.	50.000	50.000
R.E.G. Uruguay	50.000	50.000
Avedis Barsamian y Sra. (Uruguay)	25.000	50.000
Antranig Ekchian y Sra.	25.000	25.000
Daniel Ismirlian y flia.	20.000	20.000
Avedis Valbandian y Sra. (Uruguay)		20.000
Araik Kirbassian y flia.		20.000
Haig Hairabedian y Sra.	20.000	
Vahan Kalfajian y Sra.	20.000	
Alberto Balian y Sra.		20.000
Haigazun Tchalian y Sra.		20.000
Carlos Kuehchian y Sra.	10.000	10.000
Familia Momdjian	10.000	10.000
Aram Donkian y Sra.	10.000	10.000
Familia Horigian	10.000	10.000
Armando y Jorge Kevorkian	10.000	10.000
Razmhi Karlopian e hijos	10.000	10.000
Pascual Ohanian y Sra.	10.000	10.000
Garbis Maljassian y Sra.	10.000	10.000
Aram Guezikaraian y Sra.	10.000	10.000
Kevork Ehmelian y Sra.	10.000	10.000
Dieran Dieranian y Sra.		10.000
Krikor Ekizian y flia.		10.000
Isaac Vourian y flia.	10.000	10.000
Sarkis Naldjian y Sra.	10.000	
Juan Minassian y Sra.	10.000	
Melcon Kirbassian y flia.	10.000	10.000
Maria Ekizian de Tavchian		10.000
Jaheer y Garabed Safarian		10.000
Ruben Kechichian y Sra.		10.000
Mhram Sarafian y Sra.		10.000
Kevork Kaladjian y Sra.		10.000
Dr. Nicolás Hermes	5.000	5.000
Eduardo Guezikaraian y flia.	5.000	5.000
Victoria Apikian	5.000	
Garabed Tchokaklian y flia.		5.000
Kevork Kechichian y Sra.	5.000	5.000
Juan Kemanian y Sra.	2.000	
Guiragos Atehabahian y flia.		2.000
Sharyum:		
Familia Momdjian		10.000
Familia Horigian		5.000
Asilo de Ancianos:		
Haigazun Gechidjian e hijos		20.000

PROBABLEMENTE HABRA OIDO HABLAR DE NOSOTROS

Diseñamos y fabricamos excelentes sistemas amplificadores, para el hogar y para uso profesional, desde amplificadores de 40 watts con reproductor de cassette incorporado hasta preamplificadores y amplificadores de potencia de 200 watts. Y por supuesto los baffles correspondientes.

Estamos seguros que entre nuestros modelos encontrará el que necesite. Escribanos o llámenos, y le diremos donde y cuando podrá escucharlos.

SEELAND Sistemas Electrónicos

Sr. José María Cuchian
Santo Domingo 2368 - Capital - TE. 28-4914

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

Informes e Inscripciones:

Acevedo 1322 - TE. 772-2617

CURSOS DE TEJIDOS

Crochet y Dos Agujas
Profesora: Sra. Mary de Adjemian

Todos los Martes a las 15 Horas
a partir del 4 de Abril

COCINA

Armenia e Internacional

El Lunes 3 de Abril de 1978 y todos los Lunes
de 16 a 19 Horas

TE Y DESFILE DE MODELOS

En el PLAZA HOTEL

Viernes 7 de Abril de 1978

Reserve ya su Tarjeta

LIGA DE JOVENES LIGA DE JOVENES

COCKTAIL DANZANTE

EN

GONG

Córdoba 634

Capital

Reserve su Tarjeta

Capacidad limitada

PRACTICA Y APRENDIZAJE DE VOLEY

Masculino y Femenino

CLASES DE PING-PONG

Masculino y Femenino

Inscripcion: Sábados a las 18 Hs.

GRAN PIC-NIC FAMILIAR

EN EL CAMPO

RECREATIVO ALDEBARAN

Domingo 9 de Abril de 1978

ACTO DE CLAUSURA DEL CAMPO RECREATIVO ALDEBARAN

Domingo 16 de Abril de 1978

CURSOS DE ARMENIO en la UGAB

Todos los MIERCOLES de 17 a 18 horas.

para Niños de hasta 12 años.

Todos los SABADOS de 17 a 19 horas.

para los mayores de 12 años.

LAS CLASES COMIENZAN el 5 y 8 de ABRIL

de 1978, respectivamente.

PASADAS ESTAS FECHAS NO SE ACEPTARAN NUEVAS INSCRIPCIONES

EL CURSO ES GRATUITO